

LANGFREDAG 2016
Musikgudstjeneste i Fraugde Kirke:
Jesu syv ord på korset

Introitus: Elgar: Ave verum

Indgangsbøn

1. salme: DDS 192: Hil dig, Frelser og Forsoner

Hilsen, indledningskollekt og læsning af Esajas kap. 53

Kor: O Guds lam uskyldig

Præsten:

De førte ham ud til det sted, som på hebraisk hedder Golgata - det betyder Hovedskalsted. De ville give ham vin krydret med myrra. men da han smagte det, ville han ikke drikke det. Og de korsfæstede ham og sammen med ham to andre, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side, med Jesus i midten. Således gik det skriftord i opfyldelse, som siger: "Og han blev regnet blandt lovbrudere." Det var den tredje time, da de korsfæstede ham. Men Jesus sagde: "Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør."

Menigheden:

1. Gak under Jesu kors at stå,
hans sidste ord at agte på;
fra korsets træ hans nådes røst
skal lyde dig til liv og trøst.	2. Han først for sine fjender bad:
"O kære Fader, dem forlad,
thi hvad de gøre, ved de ej,
så blinde gå de syndens vej!"
3. O Jesus! bed du og for mig,
du ser, hvor blind og skrøbelig
jeg er i al min vej, mit værk;
men ved din bøn jeg bliver stærk.	

Præsten:

Pilatus havde lavet en indskrift med anklagen imod ham og sat den på korset. Den lød: "Jesus fra Nazaret, jødernes konge." Den indskrift læste mange af jøderne, for stedet, hvor Jesus blev korsfæstet, lå nær ved byen, og den var skrevet på hebraisk, latin og græsk. Jødernes ypperstepræster sagde nu til Pilatus: "Skriv ikke: 'Jødernes konge', men: 'Han sagde: Jeg er jødernes konge'." Pilatus svarede: "Hvad jeg skrev, det skrev jeg."

Da soldaterne havde korsfæstet Jesus, tog de hans klæder og delte dem i fire dele, én til hver soldat. Også kjortlen tog de; men den var uden sammensyninger, ét vævet stykke fra øverst til nederst; derfor sagde de til hinanden: "Lad os ikke rive den i stykker, men trække lod om, hvem der skal have den." For sådan skulle det skriftord gå i opfyldelse: "De delte mine klæder mellem sig, de kastede lod om min klædning". Så satte de sig dér og holdt vagt over ham. Det gjorde soldaterne altså. Og folket stod og så på.

Men ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalene. Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor: "Kvinde, dér er din søn." Derpå sagde han til disciplen: "Dér er din mor." Fra den time tog disciplen hende hjem til sig.

Menigheden:

4. Han dernæst til sin moder så,
hvor jammerfuld hun monne stå,
som stungen gennem sjæl og liv
med mordersværd og dræbekniv.

5. En anden søn han hende gav
til lindring, trøst og støttstav:
"Johannes, tag dig hendes sag
som moders an fra denne dag!"

6. Om jeg, o Jesus, og skal stå
forladt, forhadet, med korset på,
ja, venneløs blandt rov og ran,
send et Guds barn, som ta'r mig an!

Kor: Trad.: Were you there when they crucified my Lord?

Præsten:

Og de, der gik forbi, spottede ham og rystede på hovedet og sagde: "Nå, du, som bryder templet ned og rejser det igen på tre dage, frels dig selv, hvis du er Guds søn, og stig ned fra korset!" Også ypperstepræsterne og de skriftkloge og de ældste hånede ham på samme måde og sagde: "Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse. Han er jo Kristus, Israels konge, den udvalgte, lad ham nu frelse sig selv og stige ned fra korset, så vi kan se det; så vil vi tro ham. Han har stolet på Gud, lad Gud nu udfri ham, hvis han vil vide af ham. Han har jo sagt: Jeg er Guds søn." Også røverne, der var korsfæstet sammen med ham, hånede ham på samme måde. Også soldaterne kom hen og hånede ham; de rakte ham eddike og sagde: "Hvis du er jødernes konge, så frels dig selv."

Den ene af de forbrydere, som hang dér, spottede ham og sagde: "Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!" Men den anden satte ham i rette og sagde: "Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort." Og han sagde: "Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige." Og Jesus sagde til ham: "Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis."

Menigheden:

7. Den røver, som sin synd fortrød
og trøstede sig i Kristi død,
for hannem brød han dødens brod
og gav i Paradis ham lod.

8. Lad mig og i min sidste stund
det høre af din egen mund:
"I dag du være skal med mig
i Paradis, i Himmerig!"

Kor: Amerikansk folksong: I m goin home on a cloud

Præsten:

Og da den sjette time kom, faldt der mørke over hele jorden indtil den niende time, fordi solen formørkedes. Og ved den niende time råbte Jesus med høj røst: "Elí, Elí! leamá sabaktáni? - det betyder: "Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?" Nogle af dem, som stod der og hørte det, sagde: "Hør, han kalder på Elias".

Kor: Merete Kuhlmann: Min Gud, hvorfor har du forladt mig?

Menigheden:

9. Det fjerde ord var frygteligt,
og aldrig hørte Himlen sligt:
"Min Gud, min Gud, hvorfor har du
i denne nød forladt mig nu?"

10. For min skyld blev du så forladt
og af Guds vrede taget fat,
at aldrig jeg forlades skal
i dødens dybe, grumme dal.

Kor: Jacques Berthier/H.E.Frederiksen: O Gud, hør min bøn

Præsten:

Derefter, da Jesus vidste, at alt nu var fuldbragt, og for at Skriften skulle opfyldes, sagde han: "Jeg tørster." Der stod et kar fyldt med eddike. Straks løb en af dem hen og tog en svamp og fyldte den med eddike, satte den på en isopstængel og stak den op til hans mund og gav ham noget at drikke, idet han sagde med de andre: "Lad os se, om Elias kommer og tager ham ned."

Menigheden:

11. Al verdens synd bar det Guds Lam
Guds vredes ild fortæred ham;
"Jeg tørster!" sagde han og fik
af eddike så sur en drik

12. Så tømte du med bredfuldt mål,
o frelser min! den bitre skål,
men derfor kalken liflig, sød
skal kvæge mig i liv og død.

Præsten:

Da Jesus havde fået eddiken, sagde han: "Det er fuldbragt."

Menigheden:

13. Da lød hans ord:
"Det er fuldbragt!"
og bedre ord blev aldrig sagt;
opfyldt er lov og profeti,
afskaffet dødens tyranni.

14. Det giver trøst i hjerterod,
det er en evig glædes-flod;
nu står mig åben Himlens port,
for mig har Jesus fyldestgjort.

Præsten:

Og Jesus råbte atter med høj røst: "Fader, i dine hænder betror jeg min ånd."

Menigheden:

15. Hans sidste ord, hans sidste råb
var fuldt af livets store håb,
han sagde: "Fader, i din hånd
befaler jeg min sjæl og ånd!"

16. Det ord, det ord sig trænger ind
udi mit hjerte, sjæl og sind;
gid det og blive sidste ord,
jeg tale skal på denne jord!

Kingo 1689

Præsten:

Da han havde sagt det, bøjede han hovedet og opgav ånden.

Trosbekendelse

Fadervor og velsignelse

Salme: DDS 212: Den bitre død dig trængte (eller anden salme efter præstens valg)

Udgangsbøn

Kor: Exitus: John Rutter: The Lord bless you and keep you